

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως:

1) Πρώτος λόγος ακυρώσεως: *prima facie* μη επιλεκτικός χαρακτήρας του μέτρου

Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου, η προσφεύγουσα υποστηρίζει, μεταξύ άλλων, ότι η ρήτρα περί εξυγιάνσεως του άρθρου 8c, παράγραφος 1, του γερμανικού νόμου περί φορολογίας επιχειρήσεων (*Körperschaftsteuergesetz, KStG*), αναφορικά με τη μεταφορά ζημιών επιχειρήσεων τις οποίες αναλαμβάνει άλλη επιχείρηση με σκοπό την εξυγίανση, δεν είναι επιλεκτική. Κατά την άποψη της προσφεύγουσας, δεν πρόκειται περί κρατικής ενισχύσεως κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, διότι δεν εισάγεται εξαίρεση από το οικείο σύστημα αναφοράς.

2) Δεύτερος λόγος ακυρώσεως: γενικό μέτρο.

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει, μεταξύ άλλων, σχετικώς ότι η τεχνική διαφοροποίηση αναλόγως της οικονομικής καταστάσεως και της ικανότητας οικονομικής καταβολής μιας επιχειρήσεως αποτελεί τεχνικής φύσεως ρύθμιση η οποία, ως γενικό μέτρο, δεν μπορεί να εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ. Κατά την άποψη της προσφεύγουσας, μια τέτοια ρύθμιση δεν μπορεί, στο πλαίσιο μιας συνολικής οικονομικής εκτιμήσεως, να ευνοήσει κάθε επιχείρηση, παρότι σε δεδομένο χρόνο μόνον μερικές επιχειρήσεις είναι όντως σε θέση να κάνουν πραγματική χρήση της διατάξεως.

3) Τρίτος λόγος ακυρώσεως: δικαιολόγηση της ρυθμίσεως βάσει της φύσεως και της εσωτερικής δομής του φορολογικού συστήματος

Στο σημείο αυτό η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η ρήτρα περί εξυγιάνσεως του άρθρου 8c, παράγραφος 1a, *KStG*, δικαιολογείται βάσει της φύσεως και της εσωτερικής δομής του φορολογικού συστήματος και για αυτόν τον λόγο δεν συνιστά κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.

Προσφυγή της 6ης Δεκεμβρίου 2011 — *Royal Scandinavian Casino Århus* κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-615/11)

(2012/C 32/72)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: *Royal Scandinavian Casino Århus* (Århus, Δανία)
(εκπρόσωπος: B. Jacobi, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 20ής Σεπτεμβρίου 2011, σχετικά με το μέτρο C 35/2010 (πρώην N 302/2010) το οποίο προτίθεται να εφαρμόσει η Δανία για την επιβολή, με

τον δανικό νόμο περί φορολογήσεως των τυχερών παιχνιδιών, τέλους στα τυχερά παίγνια μέσω Διαδικτύου, και

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη των αιτημάτων της, η προσφεύγουσα προβάλλει έξι λόγους.

1) Πρώτον, ότι η Επιτροπή εσφαλμένως ενέκρινε βάσει του άρθρου 107, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΣΛΕΕ την ενίσχυση, δεδομένου:

— ότι το άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΣΛΕΕ δεν επιτρέπει την έγκριση κρατικής ενισχύσεως χορηγούμενης ως προς τμήμα μιας δραστηριότητας,

— ότι η ενίσχυση δεν πληροί την απορρέουσα από το άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΣΛΕΕ απαίτηση να προωθείται η ανάπτυξη μιας δραστηριότητας,

— ότι η ενίσχυση στρεβλώνει τις συνθήκες της αγοράς κατ' αντίθεση προς το κοινό συμφέρον, και

— ότι η ενίσχυση δεν επιδιώκει κάποιον σαφώς καθορισμένο σκοπό προς το συμφέρον της Κοινότητας.

Η προσφεύγουσα προσθέτει ότι η προβλεπόμενη από το άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΣΛΕΕ εξαίρεση πρέπει να ερμηνεύεται συσταλτικώς και ότι η διάταξη αυτή επ' ουδενί επιτρέπει την έγκριση της χορηγήσεως ενισχύσεως βάσει δημοσίων οικονομικών εκτιμήσεων.

2) Δεύτερον, ότι η Επιτροπή ενέκρινε την ενίσχυση κατά παράβαση της νομολογίας του Δικαστηρίου σχετικά με τις λειτουργικές ενισχύσεις. Συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η επίμαχη ενίσχυση, η οποία χορηγείται ως μόνιμο πλεονέκτημα υπό τη μορφή μειώσεως του σχετικού φόρου, συνιστά λειτουργική ενίσχυση που, κατά πάγια νομολογία, δεν επιτρέπεται σε περιπτώσεις όπως η προκειμένη.

3) Τρίτον, ότι η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της αναλογικότητας καθόσον οι επιδιωκόμενοι με την οικεία δανική ρύθμιση σκοποί μπορούν να επιτευχθούν και χωρίς τη χορήγηση της ενισχύσεως.

4) Τέταρτον, ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως, κρίνοντας, εσφαλμένως, ότι η ενίσχυση αποτελεί αναγκαίο κίνητρο προκειμένου οι παρέχοντες υπηρεσίες τυχερών παιχνιδιών μέσω Διαδικτύου να υποβάλουν αίτηση για την παραχώρηση της προβλεπόμενης από τη δανική νομοθεσία αδείας.

5) Πέμπτον, ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε κατάχρηση εξουσίας καθόσον παρέπεμψε σε διάταξη της Συνθήκης η οποία την εξουσιοδοτεί να εγκρίνει ενισχύσεις που έχουν ως σκοπό την προώθηση της ανάπτυξης ορισμένων οικονομικών δραστηριοτήτων, ενώ, αντιθέτως, από την απόφασή της προκύπτει σαφώς ότι ο λόγος που ενέκρινε την ενίσχυση ήταν η προσέλκυση επαρκούς αριθμού αιτούντων για την παραχώρηση της προβλεπόμενης από τη δανική νομοθεσία αδείας για τα τυχερά παίγνια μέσω Διαδικτύου. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι συντρέχει περίπτωση καταχρήσεως εξουσίας εκ μέρους της Επιτροπής όταν ως αιτιολογία της εγκρίσεως προβάλλεται ο σκοπός της ελευθερώσεως και της προώθησεως της ανάπτυξης ενός οικονομικού τομέα, τη στιγμή που το ίδιο το δανικό Δημόσιο δηλώνει ότι γενικός σκοπός της φορολογικής ρυθμίσεως είναι η κατά το δυνατό αύξηση των εσόδων από τη φορολόγηση.

6) Έκτον, ότι η Επιτροπή δεν αιτιολόγησε επαρκώς την απόφασή της, καθόσον η αιτιολογία της αποφάσεως:

- στερείται, γενικώς, συνοχής και περιέχει πλείονα αντιφατικά σημεία,
- δεν παρέχει εξηγήσεις ως προς τον λόγο για τον οποίο η ελευθέρωση του τομέα των τυχερών παιγνίων συνιστά θεμιτό σκοπό που μπορεί να επιδιωχθεί μέσω της εγκρίσεως κατ' εφαρμογήν του άρθρου 107, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΣΛΕΕ,
- δεν εκθέτει αναλυτικά την ερμηνεία του άρθρου 107, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΣΛΕΕ, στην οποία στηρίζεται η Επιτροπή,
- δεν θεμελιώνει την ανάγκη χορηγήσεως της ενισχύσεως και δεν λαμβάνει δεόντως υπόψη τα φορολογικά συστήματα των άλλων κρατών μελών,
- στερείται σαφήνειας ως προς τους επιδιωκόμενους με την οικεία δανική ρύθμιση σκοπούς,
- δεν αναφέρεται στις δανικές ρυθμίσεις που διέπουν τις άλλες μορφές παιγνίων και
- δεν εξετάζει τις επιπτώσεις της ενισχύσεως στα καζίνο.

Προσφυγή της 5ης Δεκεμβρίου 2011 — Meyr-Melnhof Karton κατά ΓΕΕΑ — Stora Enso (SILVAWHITE)

(Υπόθεση T-617/11)

(2012/C 32/73)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Meyr-Melnhof Karton AG (Βιέννη, Αυστρία) (εκπρόσωποι: P. Baronikians και N. Wittich, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Stora Enso Oyj (Ελσίνκι, Φινλανδία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 21ης Σεπτεμβρίου 2011, επί της υποθέσεως R 2139/2010-2.
- να απορρίψει την ανακοπή που ασκήθηκε κατά της αριθ. 8197469 αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος και

— να καταδικάσει το καθού στα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα κατά τη διαδικασία τόσο ενώπιον του ΓΕΕΑ, όσο και ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «SILVAWHITE», για προϊόντα της κλάσεως 16 — Αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος αριθ. 8197469

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Το καταχωρισθέν με αριθμό 231953 λεκτικό φινλανδικό σήμα «SILVAPRESS», για προϊόντα της κλάσεως 16· Το καταχωρισθέν με αριθμό 872793 λεκτικό διεθνές σήμα «SILVAPRESS», για προϊόντα της κλάσεως 16

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Δέχθηκε την ανακοπή στο σύνολό της

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του κανονισμού 207/2009 του Συμβουλίου, καθόσον το τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ έκρινε πεπλανημένα ότι υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ του προγενέστερου σήματος και του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση ως κοινοτικού.

Αναίρεση που άσκησε στις 2 Δεκεμβρίου 2011 η Francesca Cervelli κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοικήσεως στις 12 Σεπτεμβρίου 2011 στην υπόθεση F-98/10, Cervelli κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-622/11 P)

(2012/C 32/74)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Francesca Cervelli (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: J. García-Gallardo Gil-Fournier, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να βεβαιώσει ότι παρέλαβε την αίτηση αναίρεσεως και να την κηρύξει παραδεκτή,
- να θεωρήσει την αίτηση αναίρεσεως ως ασκηθείσα από τους νόμιμους εκπροσώπους της εξ ονόματος και για λογαριασμό της Francesca Cervelli,
- να ακυρώσει στο σύνολό της τη διάταξη που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοικήσεως στις 12 Σεπτεμβρίου 2011,
- να αναπέμψει την υπόθεση στο Δικαστήριο Δημόσιας Διοικήσεως για να εξεταστεί επί της ουσίας.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αναίρεσεως η ανααιρεσείουσα προβάλλει δύο λόγους.

1) Ο πρώτος λόγος αντλείται από πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών, δεδομένου ότι το ΔΔΔ έκρινε